

Sygn. akt IV U 750/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Monika Wawro
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2018 r. w (...)

sprawy A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o zasiłek chorobowy i macierzyński

na skutek odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 27 września 2017 r. nr (...) - (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 750/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 września 2017 roku, znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. przyznał odwołującej prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 30 grudnia 2013 roku do dnia 22 kwietnia 2014 roku oraz prawo do zasiłku macierzyńskiego od dnia 23 kwietnia 2014 roku do dnia 21 kwietnia 2015 roku przyjmując za podstawę do naliczenia zasiłku chorobowego oraz zasiłku macierzyńskiego kwotę brutto 5.256,50 złotych.

W uzasadnieniu powyższej decyzji organ rentowy wskazał, że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej- ubezpieczonej podlegającej dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu prawo do zasiłku chorobowego przysługuje po 90 dniowym okresie wyczekiwania- od dnia 01 października 2013 roku do dnia 29 grudnia 2013 roku, zatem ubezpieczona nabyła prawo do zasiłku chorobowego od dnia 30 grudnia 2013 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że do wyliczenia zasiłku chorobowego oraz zasiłku macierzyńskiego przyjęto zadeklarowane kwoty stanowiące podstawę wymiaru opłacanych składek za miesiąc październik 2013 roku w kwocie 8.500 złotych i listopad 2013 roku w kwocie 3.683,33 złotych. Kwoty te pomniejszono o określoną ustawą kwotę składek na ubezpieczenie społeczne (13,71%). Zasiłek chorobowy oraz zasiłek macierzyński za wskazany powyżej okres wyliczono jako iloczyn liczby dni, za które zasiłki przysługiwały i stawki dziennej należnego zasiłku i

pomniejszonej o kwotę 18% podatku dochodowego od osób fizycznych zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 1 i art. 19 ust 1 i 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W odwołaniu od powyższej decyzji A. P. wniosła o uchylenie decyzji, ustalenie podstawy wymiaru zasiłku chorobowego i macierzyńskiego w wysokości 8.500 złotych oraz zasądzenie od organu na rzecz odwołującej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że odwołująca prowadząca działalność gospodarczą do dobrowolnego ubezpieczenia społecznego zgłosiła się w dniu 11 października 2013 roku wskazując datę początkową 01 października 2013 roku deklarując podstawę wymiaru składek za październik i grudzień 2013 roku w kwocie 8.500 złotych, za listopad 2013 roku w kwocie 3.683,33 zł.

Odwołująca podniosła, że powyższa decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie ustalonej podstawy do naliczenia zasiłku chorobowego i macierzyńskiego w ustalonej wysokości, tj. 5.256,50 złotych jest niesłuszna.

W ocenie Odwołującej, do ustalenia podstawy do naliczenia zasiłku chorobowego i macierzyńskiego powinien zostać przyjęty przychód za pełne kalendarzowe miesiące ubezpieczenia poprzedzające listopad 2013 roku, w którym nastąpiła niezdolność skarżącej do pracy. Podkreślono, że wnioskodawczyni podlega do dobrowolnemu ubezpieczeniu od dnia 01 października 2013 roku i zadeklarowała kwotę 8.500 złotych jako podstawę wymiaru opłacanych składek, zatem w ocenie Odwołującej kwota 8.500 złotych winna stanowić podstawę do naliczenia zasiłku chorobowego i macierzyńskiego. Skarżąca z ostrożności wskazała, że do wyliczenia podstawy wymiaru zasiłku powinien zostać przyjęty przychód za miesiąc październik, listopad i grudzień 2013 roku. Zdaniem wnioskodawczyni, w sytuacji gdy podlegała ona ubezpieczeniu chorobowemu krócej niż 12 miesięcy, pod uwagę winien być wzięty przychód z tyłu miesięcy, przez ile była opłacana składka na ubezpieczenie chorobowe. Wskazano, że w dniu 30 grudnia 2013 roku odwołująca nabyła prawo do zasiłku. W związku z powyższym do ustalenia podstawy wymiaru składek powinien zostać uwzględniony także przychód z grudnia 2013 roku, bowiem wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu przez cały miesiąc i zapłaciła składkę za cały miesiąc, tym samym podstawa winna zostać ustalona w kwocie 6.894,45 złotych.

Na rozprawie w dniu 20 marca 2018 roku podtrzymano odwołanie wskazując, że odwołująca nie wnosi o uchylenie, lecz o zmianę decyzji.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Podtrzymując argumentację wskazaną w zaskarżonej decyzji.

Ponadto, w uzasadnieniu podano, że odwołująca z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej zgodnie z wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 23 grudnia 2014 roku oraz wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 22 marca 2017 roku podlega do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 01 października 2013 roku.

Prawo do zasiłku chorobowego ubezpieczona nabyła od 30 grudnia 2013 roku, dlatego też podstawę wymiaru zasiłku stanowi przeciętny miesięczny przychód za pełne kalendarzowe miesiące ubezpieczenia poprzedzające miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, w tym przypadku za październik i listopad 2013 roku.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Odwołująca A. P. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą i z tego tytułu podlegała ubezpieczeniom społecznym.

(bezsporne)

Do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego skarżąca podlega od dnia 01 października 2013 roku.

Za okresy niezdolności do pracy: od dnia 12 listopada 2013 roku do 18 listopada 2013 roku, od dnia 01 grudnia 2013 roku do dnia 29 grudnia 2013 roku organ rentowy odmówił Odwołującej prawa do zasiłku chorobowego z powodu braku wymaganego okresu ubezpieczenia i tym samym podstawa wymiaru zasiłku nie została ustalona.

Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej Odwołująca podlegająca dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu prawo do zasiłku chorobowego nabyła od dnia 30 grudnia 2013 roku, tj. po 90 dniach wyczekiwania.

Podstawę wymiaru zasiłku stanowił przeciętny miesięczny przychód za pełne kalendarzowe miesiące ubezpieczenia poprzedzające miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, a więc za miesiąc październik i listopad 2013 roku. Do wyliczenia zasiłku chorobowego za okres od 30 grudnia 2013 roku do dnia 22 kwietnia 2014 roku oraz zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 23 kwietnia 2014 roku do dnia 21 kwietnia 2015 roku przyjęto zadeklarowane kwoty stanowiące podstawę wymiaru opłaconych składek za miesiąc październik 2013 roku w kwocie 8.500 złotych oraz za miesiąc listopad 2013 rok w kwocie 3.683,33 złotych. 1/2 sumy zadeklarowanych przez Odwołującą kwot, od których opłaciła składki, pomniejszono o 13,71% ustawowych składek wyliczając kwotę brutto 5.256,50 złotych, która stanowiła podstawę naliczenia zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego.

Zasiłek chorobowy i zasiłek macierzyński za powyższy okres wyliczono jako kwotę stanowiącą liczbę dni, za które zasiłki przysługiwały pomnożoną przez stawkę dzienną należnego zasiłku i pomniejszoną o kwotę 18% podatku od osób fizycznych zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych z dnia 26 lipca 1991 roku.

Decyzją z dnia 27 września 2017 roku przyznano Odwołującej prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 30 grudnia 2013 roku do dnia 22 kwietnia 2014 roku oraz prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 23 kwietnia do dnia 21 kwietnia 2015 roku.

(d: akta ZUS (...) (...) - (...))

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. P. jako niezasadne, nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie przedstawionych przez strony dokumentów, których prawdziwości żadna ze stron nie zakwestionowała.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia metody naliczenia, a w konsekwencji prawidłowości wyliczenia podstawy zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego.

Na wstępie należy wskazać, iż zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa „świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.), zwanym dalej "ubezpieczonymi". Natomiast art. 6 ust. 1 wskazuje, że „zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego”. Kolejny przepis w/w ustawy art. 4 ust. 1 „przewiduje, że ubezpieczony nabywa prawo do zasiłku chorobowego, (...) pkt 2 po upływie 90 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego - jeżeli jest ubezpieczony dobrowolnie, zaś w ustępie 2 wskazuje, że „do okresów ubezpieczenia chorobowego, o których mowa w ust. 1, wlicza się poprzednie okresy ubezpieczenia chorobowego, jeżeli przerwa między nimi nie przekroczyła 30 dni lub była spowodowana urlopem wychowawczym, urlopem bezpłatnym albo odbywaniem czynnej służby wojskowej przez żołnierza niezawodowego”.

Kolejny przepis, a mianowicie art. 48 ust. 1 cytowanej ustawy stanowi, iż „podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu niebędącemu pracownikiem stanowi przeciętny miesięczny przychód za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy”, zaś ust. 2- „przy

ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu niebędącemu pracownikiem stosuje się odpowiednio przepisy art. 36 ust. 2-4, art. 38 ust. 1, art. 42, art. 43 i art. 46, z zastrzeżeniem art. 48a-50”.

Natomiast art. 29 ust 1 wskazuje, że „zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego:

1) urodziła dziecko;

2) przyjęła na wychowanie dziecko w wieku do 7 roku życia, a w przypadku dziecka, wobec którego podjęto decyzję o odroczeniu obowiązku szkolnego - do 10 roku życia, i wystąpiła do sądu opiekuńczego w sprawie jego przysposobienia;

3) przyjęła na wychowanie w ramach rodziny zastępczej, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej, dziecko w wieku do 7 roku życia, a w przypadku dziecka, wobec którego podjęto decyzję o odroczeniu obowiązku szkolnego - do 10 roku życia”.

Zgodnie zatem z powołanymi powyżej przepisami wskazać należy, że zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, zaś zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego urodziła dziecko. Podstawą wymiaru obu wskazanych zasiłków przysługujących ubezpieczonemu niebędącemu pracownikiem stanowi przychód za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy z faktycznego okresu ubezpieczenia – za pełne miesiące kalendarzowe ubezpieczenia. Uwzględnieniu podlega jedynie przychód za nieprzerwany okres ubezpieczenia chorobowego. Natomiast, gdy chodzi o osobę podlegającą dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, nabywa ona prawo do zasiłku chorobowego po upływie 90 dni nieprzerwanego opłacania składek.

W ocenie Sądu, niewątpliwym jest, że Odwołująca podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 01 października 2013 roku, zatem okres wyczekiwania stanowił u Odwołującej okres od dnia 01 października 2013 roku do dnia 29 grudnia 2013 roku (90 dni). Wobec powyższego Skarżąca nabyła prawo do zasiłku chorobowego od dnia 30 grudnia 2013 roku.

Zgodnie natomiast z art. 48 cytowanej ustawy do wyliczenia zasiłku chorobowego za okres od dnia 30 grudnia 2013 roku do dnia 22 kwietnia 2013 roku oraz zasiłku macierzyńskiego za okres od 23 kwietnia 2014 roku do dnia 21 kwietnia 2015 roku należało przyjąć zadeklarowane kwoty stanowiące podstawę wymiaru składek za pełne dwa miesiące, poprzedzające miesiąc, w którym nabyła ona prawo do zasiłku, tj. październik 2013 roku w kwocie 8.500 złotych i listopad 2013 roku w kwocie 3.683,33 złotych.

Zadeklarowane kwoty należało pomniejszyć o 13,17% składek na ubezpieczenie społeczne. Wyliczona kwota brutto 5.256,50 złotych stanowi podstawę do naliczenia zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego.

W ocenie Sądu, nie może budzić wątpliwości, iż podstawą wymiaru zasiłku jest podstawa liczona od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek za pełne miesiące kalendarzowe poprzedzające zaistnienie niezdolności do pracy, ale nie jakiegokolwiek niezdolności do pracy, ale tej niezdolności, z tytułu której jest wypłacony zasiłek chorobowy.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie nie podzielił argumentu odwołującej, iż podstawą wyliczenia winna być podstawa za miesiące październik, listopad i grudzień 2013 roku. W ustawie jest bowiem mowa o miesiącach poprzedzających miesiąc, w którym zaistniała niezdolność do pracy. Sąd nie podzielił również stanowiska Odwołującej, że podstawą wyliczenia powinna być kwota zadeklarowana jedynie w miesiącu październiku 2013 roku, albowiem niezdolność powstała w listopadzie 2013 roku. Jak natomiast wskazano powyżej, nie chodzi tu o jakąkolwiek niezdolność, ale o niezdolność do pracy rodzącą uprawnienia w postaci otrzymania zasiłku.

W ocenie Sądu, Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo dokonał obliczeń i wyliczenia podstawy wymiaru zasiłków, zatem Sąd na podstawie powołanych wyżej przepisów oraz w oparciu o art. 477(14) par. 1 kpc orzekł, jak w sentencji wyroku, oddalając odwołanie.

SSR Monika Wawro